

nogen Tilfredshed dermed, saa dog af den Utilfredshed, han har givet Udtryk for, tør slutte, at han var glad ved, at en saadan Foranstaltning gennemførtes.

Jeg omtalte ved Lovforslagets Forelæggelse, hvad Grunden var til, at jeg ikke kunde fremsætte Lovforslaget paa et tidligere Tidspunkt. Man vil se, at de sidste Indberetninger fra By- og Amtskommunerne om Stillingen paa Huslejelovgivningens Omraade er indgaaet, endogsaa efter at Lovforslaget var færdigtrykt, saaledes at vi har maattet tilføje dem her og der, hvor der var Mulighed derfor. Lovforslaget har altsaa ikke kunnet fremsættes paa et tidligere Tidspunkt. Men det er en Lovgivning, som i alle sine Enkeltheder er saa gennemdrøftet ved en Række Forhandlinger her paa den høje Rigsdag, og det foreliggende Lovforslag er, det gentager jeg, saa gennemskueligt, at jeg ikke kan tænke mig, at det ikke skulde blive muligt for den høje Rigsdag at færdigbehandle Lovforslaget i de 14 Dage, der er stillet til Disposition dertil. Dette maa ganske sikkert kunne gøres, uden at noget som helst Jaskeri bliver Konsekvensen deraf. Det ærede Medlem Hr. Simonsen kan ikke nære større Afsky for Lovjaskeri end jeg, og det er paa ingen Maade Hensigten at bidrage til at noget saadant skulde indtræde.

I øvrigt talte det ærede Medlem om en hel Del Ting, som maa overlades Regeringen og den Minister, som har med denne Sag at gøre. Det ærede Medlem nævnte det frygtelige Ansvar, som kom til at paahvile mig, hvis dette gennemførtes. Jeg har en meget levende Følelse af det Ansvar, som paahviler mig i min Egenskab af Minister, ogsaa med Hensyn til denne Sag, men jeg maa dog bede det ærede Medlem Hr. Simonsen for sit Vedkommende tage dette med fuldkommen Sindsro, jeg skal nok bære Ansvaret, det ærede Medlem bør ikke lade sig ryste ved Tanken om, at et saadant hviler paa mig. Det ærede Medlem bør heller ikke indlade sig paa i denne Forbindelse at skildre Venstres fjendtlige Stilling til Købstæderne, som det ærede Medlem betegnede som velbekendt. Det er Bemærkninger, som hører hjemme paa Møder med en vis Tendens ud over Landet, men ikke bør have nogen som helst Interesse i dette høje Folketing, hvor enhver ved, at denne Paastand ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre lige saa lidt som Paastanden om, at der i det foreliggende Forslag skjuler

sig nogen som helst politisk Underfundighed.

Der er det mærkelige her, at man nu udnævner Huslejelovgivning og de Konsekvenser, som er fulgt af den, til det bestaaende; det er bestaaende Tilstande, siger man, og dem maa man virkelig ud fra en konservativ Betragtning holde paa. Der er ingen Grænser for, hvordan man kan stille alt paa Hovedet, man kan udanne sig til fuldkommen Virtuos i saa Henseende, og jeg skal yde de ærede Oppositionspartiens Ordførere min fulde Anerkendelse for deres Præstationer paa dette Omraade. Vi har dog hidtil haft den Opfattelse, at den Lovgivning, der her er Tale om, var en Undtagelseslovgivning, en midlertidig Lovgivning af en saadan Art, at den maatte bortfalde, naar der ikke i Befolkningen var en aldeles overvejende Stemning for og Krav om, at den skulde opretholdes. Hvis det er Tilfældet, og det tror jeg dog, de Herrer vanskeligt vil kunne benægte, forekommer det mig rigtignok ogsaa, at saa er det ganske naturligt, at man gennem Lovgivningen søger et Udtryk for en overvejende Stemning og et overvældende Krav om Opretholdelsen af disse ekstraordinære Lovgivningsforhold her i Landet.

Jeg har fundet det naturligt at udtrykke dette gennem Kravet om en kvalificeret Majoritet for Beslutningen om Opretholdelsen. Nu kan de Herrer, som har haft Ordet paa Oppositionspartiernes Vegne, ikke mene, at dette er et saa forfærdeligt Indgreb i det kommunale Selvstyre, at det raaber til Himmelen. Thi de Herrer er velbenedte med, at der i Huslejelovgivningen kræves kvalificeret Majoritet til Afgørelser paa visse Punkter; de Herrer ved meget vel, at der i § 3 i den Huslejelov, som vi vedtog, saa vidt jeg husker i 1918, stilles Krav om en kvalificeret Majoritet, for at en frivillig Overenskomst om Lejeforholdet skulde kunne forkastes af Nævnet, en saadan Overenskomst kunde ikke forkastes med simpel Stemmeferlighed. Det var netop, fordi man mente, at der her burde være Tilslutning fra saavel Ejere som Lejere, og jeg tror, at der i Kravet om $\frac{2}{3}$ Majoritet i Kommunalbestyrelsen er givet Udtryk for, at man ikke blot fra den Repræsentation i Kommunalbestyrelserne, som visse politiske Partier har, skal ytre Ønsker om Opretholdelse af denne Lovgivning, men at dette Ønske ogsaa skal støttes af Repræsentanter for andre Partier og andre Opfattelser,